

духовно развитіе въобще прѣзъ тѣй называеміи Търновски періодъ. —

Въ 4-та-та глава на това съчиненіе ные видѣхми, че въ 10-тіи вѣкъ се показа въ Българія една твърдѣ силна ересь, Богумилска, която се е казвала още и Павликіанска. — Тази ересь въ 11-тіи и 12-тіи вѣкъ до гдѣ Българія се намираше подъ Византійско-то бреме още по-вѣче ся усили, тѣй щото когато въ край-тъ на 13-тіи вѣкъ Българско-то царство ся обнови при Асѣня, тя бѣше много распространена по вѣсен шласти ѿго. 4-тіи Търновски царь Борисъ, както видѣхме, събра противъ еретици-тъ съборъ въ 1210 г. Макаръ въ сказаніе-то за този съборъ и да се казва, че еретици-тъ пакы притекошж нѣ съборнѣи църкви. а нже непокоршж сѧ православному събору прѣдани бышж различнымъ казнемъ и заточеніюу⁶⁾, нѣ ные за достовѣрно знаемъ, че съ това не се истребихж еретици-тъ. — Тѣ бѣхж принѣдени да затаѣтъ въ душа-та си своитѣ убѣжденія, но не ся отказахж отъ тѣхъ, и въ скоро врѣме пакъ захванахж явно да проповѣдѣтъ ученіе-то си. — Тѣй, ные видѣхме, какъ папа Григоріи IX се оплакваше отъ Јоанна Асѣна, че не само не се старалъ да чисти земя-та си отъ еретици-тъ, но имъ давалъ още и убѣжище. Въ горепоменѣто-то писмо на Францисканскіи генералъ отъ 1366 г. ясно ся говори, че въ Видинска-та область заедно съсъ схизматици-тъ сѧ живѣли и много еретици (*Haeretici simul cum schismaticis*). Подъ Схизматици-тъ въ това писмо се разумѣватъ православнитѣ а подъ еретици-тъ — Манихеи, Патарени или Богумили⁷⁾.

Има нѣкои да мыслятъ и да доказватъ, че Блъ-

⁶⁾ Синадикъ царя Бориса стр. 8.

⁷⁾ Пеячевичъ *Histor. Serbiae* p. 310.